

رحمت دی چھاں

جمشید کلاںچوی

رحمتی چھال

جمشید کلا پنچوی اعوان

ناشر

اکادمی سرائیکی ادب (رجسٹرڈ) بہاول پور

سب سے حق ناشر دے متہ متھیکڑے هن

ناں کتاب	رحمت دی چھاں
زبان	سرائیکی
مصنف	جمشید کلا نچوی اعوان
فرمائش	ہمراز اچوی
نگران اشاعت	نصیر احمد قریشی
ایڈیشن	پہلا
تاریخ اشاعت	ستمبر 2012ء
چھاپن والے	جھوک پرنٹرز ملتان
ناشر	اکادمی سرائیکی ادب (رجسٹرڈ) بہاولپور
کمپوزنگ	ریاض حسین بھٹہ
ہدیہ	40 روپے

ملن دا پتہ

ولشاد کلا نچوی سرائیکی لائبریری

ماڈل ٹاؤن اے بہاولپور

0300-9689203

انتساب

میں آپڑیں ایں کاوش کوں
محترم سہیں ارشد خامر صاحب
تے مولانا بشیر احمد مغفور سعیدی

دے

نانویں کرینداں

پہلی گالھ

نعت عربی زبان دا لفظ ھے۔ ایندے لغوی معنی تعریف بیان کرن ھے۔ میں اپڑیں طور لفظ نعت کوں ترے ھیاں وچ تقسیم کرینداں۔ ”ن“ کوں ”نبی“ ”ع“ کوں ”عین“ تے ”ت“ کوں ”تعریف“ یعنی نبی دی عین تعریف۔ نعت کوں صرف محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی ذات مبارک نال منسوب کیتا ویندے۔ ایں وچ اساں آپ دے تمام معمولات، عبادات، سیرت، تعلیمات کوں غزل، رباعی، مسدس، مثنوی، قطعات، کافی دے رنگاں وچ بیان کر سگدے ہئیں۔ سرائیکی ادب وچ نعت دا ھک بہوں وڈا ذخیرہ ھے۔ سرائیکی مسلمان شاعر کئی سو سالوں توں حضرت محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نال اپڑیں عقیدت دا اظہار نعت شریف دے ذریعے کریندے آئیں، کریندے پن تے کریندے راہسن۔ او شاعر حضرات جنھاں نے نعتاں لکھدے ہوئیں اللہ، اوندے نبی (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) دے احکامات دی خلاف ورزی فی کیتی تے انھاں داہراو شعر جیں وچ شرک دا ھک لفظ وی فی آیا انھاں کیتے نعت ذریعہ نجات ھے تے جنھاں نے آپ دی تعریف کوں خدائی

صفات نال منسوب کر ڈتے، انہاں دا ایہ کلام نعت دی حد توں باہر ہے۔

ایں گالھوں حضرت مولانا احمد رضا بریلویؒ ہک دفعہ فرمایا ہئی:

”حقیقت وچ نعت شریف لکھن بہوں مشکل کم ہے جیکوں لوک آسان سمجھدن۔

اینڈے وچ تلوار دی دھار اُتے ٹرناں پوندے۔ اگر شاعر ودھدے تاں

الوہیت وچ بچ ویندے، اگر کمی کریندے تاں تنقیص تھیندی ہے البتہ حمد آسان

ہے کہ اینڈے وچ رستہ صاف ہے جتنا چاہو ودھدے ونجو۔ حمد وچ کوئی حد کائی

لیکن نعت وچ ڈوہیں پاسے سخت حد بندی ہے۔“

آخر وچ میں جناب رشید عثمانی صاحب دا بہوں شکر گزار ہاں جنہاں

دے قیمتی مشوریاں دے بعد میں ایہ کتاب تہاڈی خدمت وچ پیش کریندا

پیاں۔

جمشید کلاںچوی اعوان

اکادمی سرائیکی ادب (رجسٹرڈ) بہاولپور

تندیر

نمبر شمار	عنوان	صفحہ نمبر
1	مدینے و نجوں تے و نجوں پیراں چل تے	8
2	تصور نبی سکیں داہرویلے راہندے	10
3	رُلی ہوئی اُمت کوں وسایا محمد ﷺ	12
4	پڑھوں سبھ درود آپاں لکھ وار رل تے	14
5	محمدؐ محمدؐ میں ہر دم پکاراں	16
6	خدا دی خدائی کوں سہایا محمد ﷺ	18
7	اے بادِ صبا ونج تے ایہ فریاد کریں ہا	20
8	نبی سکیں دے درتوں شفا جُل تے گھنسون	22
9	شفا پیندے ھن ونج تے بیمار جُلو	24
10	میں لا چار دی سُن چا فریاد مدتی	26
11	مِلدی پئی عِرحمت دی سوغات مدینے وچ	28
12	تریہہ حشر دے ڈینہہ مٹا ڈیسی سوہنڑاں	30
13	پیا سارا سا تھ ڈکھاں دا ھے	32

34	پہلے عرش معلیٰ سجایا گیا	14
36	آساں پاتے گل کشکول	15
38	منکن توں میں فی شرم اندا	16
40	سن گھن پکار مدنی	17
42	رتبہ وڈا سرکار دا	18
44	میڈی شان عالی	19
46	میڈی سن التجا مدنی	20
48	پڑھ صلوٰۃ تے بول میاں	21
50	میں ٹر آیاں درتے شفاؤ یو عربی	22
52	پاک نبی ہن عالی شان	23
54	ونج تے حال سنا سو ہنٹریں کوں	24
56	دل مدینے دولاتے بیٹھے ہئیں	25
58	بھیجے رب رحمان محمد	26
60	جگ توں کفر تے شرک مٹایا	27
62	میڈیاں دیداں کتھ وونج لڑیاں	28

O

مدینے ونجوں تے ونجوں پیراں چل تے
ونجوں پڑھدے صل علی آپاں رل تے

او اتجھی جگہ ہے جتھوں ملدے سبھ کجھ
نیں آندا سوالی کوئی خالی ول تے

ہے محروم جیڑھا نبی سیں دی حُب توں
خدا ترس کھاسی نہ دوزخ دے بل تے

ھے قدسیں دی آمد، فرشتیں دی بھیڑ ء
ادب دی اے جا ھے اتھاں ٹر سنبھل تے

میڈا سوہنڑاں خیرات ڈے چا کرم دی
کھڑے ہئیں تیڈے در اُتے جھولی جھل تے

فقط سوہنڑاں تیڈی شفاعت دی آس ء
نہ ھے ناز جمشید کوں کہیں عمل تے

O

تصور نبی سیں دا ہر ویلے راہندے
تہوں دل ترانے محبت دے گاندے

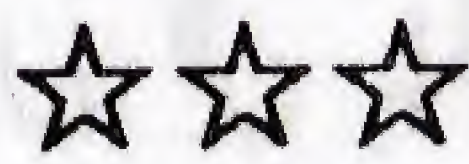
ایں در توں کئی وی نہیں خالی وِلدا
گدا بھانویں آندے تے شاہ بھانویں آندے

اساں کول خیرات ھے سیں دے در دی
ہے اساں نوکر تیڈے سوہنٹریں ناں دے

خدا پیا وسیندے نبیٰ سیں دے صدقے
ایں رحمت دے مینہہ وچ پیا ہر کوئی دھاندے

توں کر جتنی تعریف کر سکدیں سیں دی
ثنا خواں محمدؐ دا اللہ کوں بھاندے

خدا دا کرم تھیںی پُجسوں مدینے
نہ جمشیدؑ راہسن ایہے ڈینہہ ڈکھاں دے

O

رُلی ہوئی اُمت کوں وسایا محمد ﷺ
تے روندیں کوں گل نال لایا محمد ﷺ

ھے سارے جہانیں کیتے سیں دی رحمت
ترتیں کوں واہ واہ رچایا محمد ﷺ

دلاں دے آ دروازے کھڑکائے سوہنٹریں
کلام اللہ آ تے سنزایا محمد ﷺ

محبت دی ماکی سبھاں کوں کھوائی
نہ سمجھیا کہیں کوں پرایا محمد ﷺ

جہنم سڑن توں بچا تے اسا کوں
ھے جنت دا رستہ ڈکھایا محمد ﷺ

نہ جمشیدِ عربی دی درساں چھوڑیں
کہیں کوں فی خالی ولایا محمد ﷺ

O

پڑھوں سبھ درود آپاں لکھ وار رَل تے
محبت دے نال ایویں حُب وار رَل تے

نبی سیں دی شان اچ پڑھوں نعتاں وَل وَل
چھکاؤں اپڑیں سر تے ایہ دستار رَل تے

بلھا گھنے رحمت دی چھاں تلے مدنی
کروں عرض سارے گنہ گار رَل تے

مدینے دے وچ ہوکا ملدا پیا ہے
شفا گھن گھنو ونج تے بیمار رل تے

خدا اتجھا سانگا بنڑاوے چا جمشید
کروں ونج تے روضے دا دیدار رل تے

0

محمدؐ محمدؐ میں ہر دم پکاراں
مدینے و نجف دے ودا پاٹ ماراں

جتھاں راہندے سوہنٹراں او ملکہ عرب ہے
بچے کیوں جیڑھا اتھاں جاں بلب ہے

میں ونج ڈیکھاں مکے مدینے دے منظر
جتھاں نور وسدا نظردا ہے گھر گھر

جھّاں سوہنٹریں پتھراں کوں کلمہ پڑھایا
جھّاں چندر ڈوں ٹوٹے کرتے ڈکھایا

کرم تھیوے جمشید درتے سڈاوے
اساں روندیں رُلدیں کوں گل نال لاوے

O

خدا دی خدائی کوں سُہایا محمد ﷺ
عطا کیتا رب سیں وٹدایا محمد ﷺ

جہڑا آیا ڈُکھاں دا ماریا ایں در تے
اوکوں خوشیاں ڈے ڈکھ ہٹایا محمد ﷺ

گناہ گارو آؤ اتھاں آپاں جلوں
ہے رحمت دا دریا وہایا محمد ﷺ

ویندے ہن اوندے در گدا لکھاں بھانویں
کہیں کوں نہ اکھ توں چکایا محمد ﷺ

گناہگار جمشید پیا سیں دے قد میں
اوکوں کملی اندر لکایا محمد ﷺ

O

اے بادِ صبا ونج تے ایہ فریاد کریں ہا
ناشاد کوں سنڈ روضے اُتے شاد کریں ہا

در تینڈے توں نکھڑے تاں کئی رہ وی فی لبھدا
قد میں وچ ایں رُل موئے کوں ول آباد کریں ہا

میں کیویں تینڈے در اُتے آنواں میڈا سوہنڑاں
کوئی حیلہ کریں ہا کوئی امداد کریں ہا

ھاں قید تے پنجرہ ھے ڈکھاں دامیڈے کیتے
دَر کھول تے ایندا میگوں آزاد کریں ھا

ہئیں تیڈے بھکاری اساں ھک آس ھے تیڈی
جھولی اساں بھر گھنسون توں ارشاد کریں ھا

جمشید توں ہر ویلے مدینے دی تڑپ وچ
گئی منتاں منیں ھا ، ذکر اوراد کریں ھا

O

نبی سکیں دے درتوں مٹھا جُل تے گھنسون
سبھے ڈکھڑے ٹلسن دوا جُل تے گھنسون

سُخا دا سمندر پیا ٹھاٹھاں مریندے
سُچیندے ہسے اساں کیا جُل تے گھنسون

شفاعت دیاں ٹکٹاں حشر دے ڈیہاڑے
ونڈیسن جڈاں مصطفیٰ جُل تے گھنسون

قبر توں حشر تئیں حشر توں جنت تئیں
کریں او سبھ کجھ عطا جُل تے گھنوں

او منگتاں کوں جمشید بن منگے ڈیندن
جیسی اسا کوں خدا جُل تے گھنوں

O

شفا پندے ہن ونج تے بیمار جُلو
ثلیندا ہے ڈکھڑے او غمخوار جُلو

مٹا ڈیندے مونجھاں نبی سیں دا روضہ
ہے برکت اوندی ڈیکھو چودھار جُلو

جتھاں رات ڈینہہ نور وسدا پیا ہے
کروں انھاں گلّیاں دا دیدار جُلو

او دربار اکھیں کوں ڈیندا ھے ٹھاڈل
جے رب ڈیوے توفیق لکھ وار جُلو

فضا ھے مدینے دی پہوں کیف آور
اتھوں تھی تے جمشید سرشار جُلو

O

میں لاچار دی سُن چا فریاد مدنی
میکوں کر چا قد میں وچ آباد مدنی

ہاں مونجھیں دا باندہ ودا خود کوں کھاندا
ڈکھے دل میڈے کوں چا کر شاد مدنی

سکیں زلفیں آپڑیں دا قیدی کیتا ہئی
کریں نہ کڈاہیں میکوں آزاد مدنی

ایہو جاں نخی ھے سیں دا گھرانڑاں
خدا خود پیا ڈیندا ھے داد مدنی

تیڈی سک سینے دے وچ ھے سلامت
اساڈی ایہا گجھ ھے جائیداد مدنی

کھائیں ڈینہہ محشر دے ایہ رُل نہ ونجے
آ جمشید دی کریں امداد مدنی

O

مِلدی پئی ءِ رحمت دی سوغات مدینے وچ
آپاں وی چلو گھنوں خیرات مدینے وچ

کوئی خوف تے ڈر کاتنی سرکار دی نگری ھے
سرتوں سمھے ٹل ویندن خطرات مدینے وچ

گنڈھ بدھ گھنوں پاندھی سکھ ساری حیاتی دے
مِل پووے جیکر ساکوں هک رات مدینے وچ

کل نعمتاں اللہ دیاں سرکار وٹھیندا پئے
ملدی پئی اے ہر ویلے خیرات مدینے وچ

گھبراتے نہ مونجھا تھی سرکار دے درج
جمشید بدل ویندن حالات مدینے وچ

0

تریہہ حشر دے ڈینہہ مٹا ڈیسی سوہنڑاں
پلا جام کوثر رجا ڈیسی سوہنڑاں

گناہ گاریں دے سب گناہ دھوتے وین
بدل رحمتیں دے وسا ڈیسی سوہنڑاں

سیاہ کار بدکار سب توبہ کروں
شفاعت دے دریا وها ڈیسی سوہنڑاں

جڈاں انبیاء سارے موجود ہوں
اُتھاں شان اپڑیں ڈکھا ڈیسی سوہنٹراں

ایڈے آو آو میڈے کول آو
حشر والیاں کول صدا ڈیسی سوہنٹراں

نہ جمشید مایوس تھیویں حشر کول
سکھے خوف دل دے مُکا ڈیسی سوہنٹراں

O

بیا سارا ساتھ ڈکھاں دا ہے
ہک آسرا سیں دے ناں دا ہے

گئی ڈیوے خبر مدینے دی
دل مونجھ کنوں بہوں ماندا ہے

سب دل دے مقصد پا گھندے
جیڑھا در محبوب دے آندا ہے

محروم ہے رب دی رحمت توں
جیڑھا عشق تیڈے توں واندا ہے

جھشید دی نہیں پئی سک لاہندی
تیڈے درتے ول ول ڈھاندا ہے

رہا کہ نہ بے کس نہ ہو

کے لئے رات کو نہ سو

رہتا کہ نہ بے کس نہ ہو

کے لئے رات کو نہ سو

O

پہلے عرشِ معلیٰ سجایا گیا

سوہنٹریں مدنی کوں ول اُتھ سڈایا گیا

ہنمیاں تلمیاں نبی سہیں دیاں جبریل نے

اس طرح اں سہیں کوں نندروں جگایا گیا

جتنے ہرن انبیاء مقتدی بن گئے

ول مصلے تے سہیں کوں کھڑایا گیا

خاتم انبیاء دا ملیا مرتبہ
رہنما سنیں کوں سب دا بنڑایا گیا

کُل ملک تھی تے حیران ڈہدے ریہے
سدرۂ المنتہی تیں پجایا گیا

گالھ مُکدی ہے جمشید محبوب کوں
ڈوں جہاناں دا دُلہا بنڑایا گیا

O

آساں پاتے گل شکول
سڈ گھن مدنی آپ دے کول

ھے عربیٰ بچپال دا دَر
مِل ویسی سبھ بول نہ بول

حرص کوں چھوڑ مدینے ونج
اڑیں آپ کوں اتھ نہ رول

کیف آور تھیوے ماحول
نعت دا کناں وچ رس گھول

تسبیاں پڑھ پڑھتے نہ گن
نہ کر بیٹھا بھرتے تول

مدنی آن ڈسایا ہے
اللہ سکین شاہ رگ دے کول

دل دے وچ جمشیدا لبھ
نہ جنگل نہ روہی پھول

☆☆☆

O

منکن توں میں نی شرماندا

طالب ہاں رحمت دی چھاں دا

میکوں مونجھ منجھاریاں سے ھن

وداں دھوڑے دھکے کھاندا

ھاں کوں ٹھریندے نام محمدؐ

مکی مدنی من کوں بھاندا

ٹردیں ٹردیں پندھ مک ویسی
تج ویسوں دل نہ تھی ماندا

بے حد نعمتاں ملدیاں پیاں ھن
صدق ھے سبھ سکیں دے ناں دا

نہ توں مونجھا تھی جمشیدا
مدنی تیڈے دل وچ رہندا

O

سن گھن پکار مدنی؎
ڈے چا دیدار مدنی؎

بن تیڈے کیویں آوے
دل کوں قرار مدنی؎

میں ڈکھ دے گھان وچ ہاں
بڈے کوں تار مدنی؎

اللہ تیکوں پوائے
رحمت دا ہار مدنی

مشکل کشا جو نہیں توں
کر بیڑا پار مدنی

جہشید دے ھے دل وچ
بس تیڈا پیار مدنی

0

رُتبہ وڈا سرکار دا
مدنی مٹھے من ٹھار دا

ازلوں ترسے ہیں تیڈے
پیالہ پلا دیدار دا

چن بھاتے تارے سبھے
صدقہ تیڈی مُسکار دا

ستر ہزار آندن ملک
کیا شان ہے دربار دا

جہشید کوں جو کجھ ملے
صدقہ ہے بس سرکار دا

O

تیڈی شان عالی
ھے ہر گئی سواہی

میڈی بھر ڈے جھولی
مدینے دا والی

میڈا ٹھر ونجے ہاں
جڈاں چھاں جالی

تیڈی مونجھ دے وچ
نہ گئی سدھ سنبھالی

اساں مست مدوے
تیڈے ہئیں موالی

ملے ساکوں آقا
او عشق بلالی

میں جمشید منگتا
توں ڈوں جگ دا والی

☆☆☆

O

میڈی سن التجا مدنی ۱
 فقیر ہاں میں تیڈا مدنی ۲
 مدینے چا سڈا مدنی ۳
 میڈی حسرت مٹا مدنی ۴

بڑے ھن آ شہنشاہ سب
 تیڈے دردے گدا مدنی ۵

مدینہ بنڑ و نجن اکھیں
میڈے خوابیں وچ آمدنی

قبر توں لا حشر تو نڑیں
تیڈا ہے آسرا مدنی

ساڈا لہجہاں جمشیدا
محمد مصطفیٰ مدنی

O

پڑھ صلوٰۃ تے بول میاں
کناں وچ رس گھول میاں

الا اللہ دا ورد پکا
نہ توں آپ کوں رول میاں

دولت مدنی دی حُب دی
دنیا وچ انمول میاں

آپ دی ذات تے پڑھ درود
نگری نری گھول میاں

تھیوے رحمت دی کن من
گالھ مدینے دی چول میاں

دل حک واری ونج جمشید
سوہنٹریں مدنی کول میاں

O

میں ٹر آیاں در تے شفا ڈیو عربی؎
 پرانا مریض آں دوا ڈیو عربی؎

نہ دولت دی خواہش نہ جنت دی لالچ
 میڈے لیکھ سترے جگا ڈیو عربی؎

تھاڈی جدائی فی سہہ سگدا سوہنٹراں
 میکوں نال پاڑے دے جاڈیو عربی؎

بیماری میڈی دا ہے بس هکو دارو
میکیوں چہرہ انور ڈکھا ڈیو عربی؎

تہاڈا سوالی ، تہاڈا فقیراں
میڈی جھولی خیرات پا ڈیو عربی؎

اے جمشید کھاندا دے دھوڑے دھکے
ایں لاچار کوں آسرا ڈیو عربی؎

☆☆☆

وہ کہہ رہا ہے کہ میں نے اپنے رب کو
 دیکھا ہے اور وہ ہے وہی خدا جس نے

میں کو پیدا کیا ہے اور میں نے اسے
 دیکھا ہے اور وہ ہے وہی خدا جس نے

0

میں نے اپنے رب کو دیکھا ہے اور وہ ہے وہی خدا
 جس نے میں کو پیدا کیا ہے اور میں نے اسے

پاک نبیؐ ہن عالی شان
 ہن ساڈے ایمان دی جان

آپ اللہ سیں دے محبوب
 چاہوں والا خود رحمان

آپ دے نانویں لگ گئی ہے
 ساڈی جند تے ساڈی جان

آپ دے ذریعے ملی ہے
اللہ سوہنٹریں دی پہچان

اوندی مگلوں نی تعریف
لکھے گئے لکھاں دیوان

آپ دی عظمت ہے جمشید
آپ تے اُتریا ہے قرآن

O

ونج تے حال سٹا سوہنٹریں کوں
پھٹ ہجر دے ڈکھا سوہنٹریں کوں

نبیاں دے سرور دا رتبہ
رب کیتا ھے عطا سوہنٹریں کوں

سڈ بے وس مجبور کوں در تے
آکھیں بادِ صبا سوہنٹریں کوں

اُمّت دا غمخوار ہے بے شک
سب دی ہے پروا سوہنٹریں کوں

مسلے سارے حل تھی وین
ڈے حک وار صدا سوہنٹریں کوں

منگویں جو جمشیدا منگ گھن
بھ کجھ ڈتے خدا سوہنٹریں کوں

دل مدینے دو لاتے بیٹھے ہمیں
بیا سبھ کچھ بھلاتے بیٹھے ہمیں

مٹھے سرکار مدنی مکی دا
پیار دل وچ وساتے بیٹھے ہمیں

پوتے ہنجویں دے موتی پھلپیں تے
آپڑیاں اکھیں سجاتے بیٹھے ہمیں

سکین دی اُلفت ھے ساڈے سینے وچ
ایہا دولت بچا تے بیٹھے ھیں

سکین دا دربار ھے ادب دی جا
ساہ اپڑاں سُکا تے بیٹھے ھیں

پوری تھیںسی مراد ہر جمشید
سکین دی چوکھٹ تے آتے بیٹھے ھیں

O

بھیجے رب رحمان محمدؐ
گھن تے آئے قرآن محمدؐ

ورد پکارن ڈوہیں عالم
صلی اللہ علیہ وسلم

سارے نبیاں دا ایہ امام اے
رب سکین دا ایہ خاص انعام اے

کلمہ حق سنزاون والا
رحمت بن تے آون والا

عرب عجم دا فرق مٹایا
ہکی صف وچ آن کھڑایا

ایہ جمشیدھے سکین دا طالب
رب دی رحمت ہر تے غالب

0

جگ توں کفر تے شرک مٹایا
گھن تے سچیں اسلام ھے آیا

چشمے نور اُبلدے پئے ھن
محل کفر دے ڈلدے پئے ھن

وار سوموار دے آیا مدنی^۴
غرباء کوں گل لایا مدنی^۵

کعبہ وچوں بت بٹیونے
کعبہ سجدہ گاہ بنڑیونے

شان حضور دی میں کیا لکھاں
فن جمشید میں پہلے سیکھاں

☆☆☆

میڈیاں دیداں کتھ ونج لڑیاں
میں تھل مارو وچ کھڑیاں

میکوں سڈ چا سوہنٹراں جلدی
پئی ہاں مونجھ توں جلدی پلدی
میڈیاں گزرن اوکھیاں گھڑیاں

ریت بہوں تتی ہے تھل دی
دیر نہ کر توں ہنٹ ہک پل دی
میکوں ڈیندن مونجھاں تڑیاں

دل دل پئی تانگھاں تانگھاں
پیاں ہاں وچ لگن سانگاں
اکھیں وچ ہنجوں دیاں لڑیاں

کڈاں آسی شہر مدینہ
ڈیکھن اکھیں ٹھرے سینہ
جتھ ہن رحمت دیاں جھڑیاں

سوچاں وچ توں وسدیں پیارا
ڈیونڑاں توں ہے میکوں سہارا
کیوں میں خود مہارن بنڑیاں

دل سیں توں اولے گھولے
تھئے ہجر فراق وچ کولے
میں ایں عشق دی بھا وچ سڑیاں

کڈاں ونج دیدار کریاں
تیڈی چوکھٹ ونج چھیاں
گل پاتے پھلاں دیاں لڑیاں

ملک عرب ڈوں موڑ مہاراں
ونج ڈیکھوں جمشید بہاراں
رج تے مانڑوں سکھ دیاں گھڑیاں

☆☆☆

رحمت دی چھاں

سئیں جمشید کلاںچوی دا نعتیہ مجموعہ ”مدینے دی چھاں“ میڈے سامھے ہے ڈیکھتے ہاں ٹھہرا پئے ڈاڈھی خوشی تھیدی پی اے۔ پر اے وی سچ اے جو نعت شریف لکھن سوکھا کم کیٹھی ڈیکھٹا پوندے جو تعریف وچ کتھائیں گھانا وادھا نہ تھیوے اے سچ اے جو ریز بردا فرق آوے تاں مطلب کجھ دا کجھ تھی ویندے۔ شاعری دی سارے صنفیں وچوں نعت یا مولود شریف کون اوکھا آکھیا گئے ایں اوکھ دا ذکر کتاب دے مصنف جمشید کلاںچوی ”پہلی اپنی گالھ وچ امام اہلسنت دا حوالہ نقل کرتے کیجے۔

حضرت مولانا احمد رضا خاں بریلویؒ ہک دفعہ فرمایا ہئی جو حقیقت وچ نعت شریف لکھن ہوں اوکھا کم ہے جینکوں لوک سوکھا سمجھن ایںدے وچ تلواری دی دھارتے ٹٹا پوندے جیکر شرع و دھدے تاں الوہیت وچ سچ ویندے جیکر کمی کریندے تاں غستاخی تھیدی اے پر حمد سوکھی اے جو دگ صاف اے جتنا چاہو دھدے وچو حمد وچ کوئی بند کیٹھی پر مولود اچ ڈوہیں پاسے ڈاڈھیاں اوکھیاں تے حد بندیاں ہن۔

سرائیکی ناول ”جھوکاں تھیں آبادول“ آیاتاں میکوں حیرانی تھی جو ہزاراں لوگ ایم اے سرائیکی کیتی ودن اوکھ نی لکھدے او بندہ جیندی تعلیم پوٹیکل سائنس ہووے اوندی کتاب سرائیکی وچ آوے خوشی تھیدی اے، سئیں جمشید کلاںچوی دا ناول کیم جنوری 2000ء وچ شائع تھیا اوندے بعد انہاں اپنا ادبی سفر جاری رکھیا تے ماء بولی دی خدمت کریندے رہے اچ ہک واری ول پیارے بھرا سئیں علامہ مغفور سعیدی صاحب ”رحمت دی چھاں“ داسودہ میڈے حوالے کیجے تے میکوں آکھے جو اپنے تاثرات لکھ ڈیو۔

اچ خمیس 23 اگست شوال دی چار تے بدرے دی اٹھائے اسپڈے وطن وسیب اچ بدرے کوئٹہ اُباتے اُکرس دامہینہ آکھیا ویندے مدینے دی چھاں آئی اے تاں ٹھڈی وادے جھولے آوٹ پئے گن آسمان تے بدل تے بھوئیں تے ملہار آگئی اے تے پرتھی عید وی سچل تھی گئی اے۔ اے تاں خوشی دی گالھ اے حیرانی ایں گالھ دی ہے جو سئیں جمشید کلاںچوی دی شاعری دا مکھ میڈے سامھے پہلی واری آئے۔ میں انہاں کوں صرف نثر لکھن آلا سچھی وداہم۔ سئیں جمشید کلاںچوی وڈے نال آلے پیو دے پتر ان انہاندے والد سئیں دلشاد کلاںچوی (24 مئی 1915 - 16 فروری 1997) ساری حیاتی سرائیکی دی خدمت کیتی جمشید سئیں جنہاندی ترن پیدائش 6 مارچ 1953ء ہے دی خدمت داعرہ ادھ صدی توں زائد اے انہاندی بھین مسرت کلاںچوی داسرائیکی وچ بہوں وڈا ناں ہے انہاندی بھین اختر صباح کلاںچوی (مقیم لندن) دی کتاب ”سو جھل رستے“ شائع تھئی اے۔ عرض کرن دا مطلب اے ہے جو کلاںچو آلے دے سارے بھین بھرا ماء بولی دی خدمت کرن آلے ان سرائیکی دھرتی ماء کوں اپنی اتجھی اولاد تے نازاے۔ شالاماء دھرتی دی ساری اولاد ایویں سیانی تے چنگی تھیوے اپنی شناس تے اپنی سچاں آپ کرے تے سرائیکی دیں آزاد کراوے تے اپنی نگری آپ وساوے (آمین) میکوں اے جاں تے دی خوشی تھی اے جو سئیں جمشید کلاںچوی اپنے استاد سئیں رشید عثمانی آلی کارکنی کئی بحر وچ وڈیاں گالھیں کرویندن۔ مدینے دی چھاں وچ شامل سئیں جمشید کلاںچوی دے کجھ شعر ڈیکھو۔

ھے عربی لچال دا در
مل ویسی سبھ بول نہ بول

مدنی سئیں آن ڈسایا ہے
اللہ سئیں شاہ رگ دے کول

دل دے وچ جمشید لہ
نہ جنگل نہ روہی پھول

ظہور دھریجہ

جھوک سرائیکی دولت دروازہ ملتان

23 اگست 2012